BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 27 oktober 1982

waarbij een geldboete uit hoofde van artikel 15, lid 1, sub c), van Verordening nr. 17 van de Raad wordt opgelegd aan de Fédération Nationale de l'Industrie de la Chaussure de France (Dossier IV/AF 528)

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(82/756/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962 (1), met name op de artikelen 14 en 15,

Kennis genomen hebbende van de brief van 14 mei 1982 van de Fédération Nationale de l'Industrie de la Chaussure de France houdende haar standpunt terzake van de punten van bezwaar welke haar op 14 mei 1982 overeenkomstig artikel 19, lid 1, van Verordening nr. 17 door de Commissie waren medegedeeld,

Gezien het advies van het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities als bedoeld in artikel 10 van Verordening nr. 17 ingewonnen op 23 september 1982,

I

1. Overwegende dat de Directeur-generaal Concurrentie op 4 maart 1982 aan twee ambtenaren van het Directoraat Inspectie schriftelijk opdracht heeft gegeven om bij de Fédération Nationale de la Chaussure de France (hierna FNICF te noemen) te Parijs een verificatie overeenkomstig artikel 14 van Verordening nr. 17 van de Raad te verrichten ;

dat deze verificatie op 9 en 10 maart 1982 aan de zetel van deze Fédération in aanwezigheid van een aantal van haar bestuurders en met name de Délégué général van de FNICF en een van zijn raadslieden alsmede een vertegenwoordiger van de Franse autoriteiten heeft plaatsgevonden ;

dat het wezenlijke doel van deze verificatie was, informatie te verzamelen over de toepassing van de Franse maatregelen tot verbetering van de situatie in de sector schoeisel en leder om te kunnen beoordelen of en in welke mate de FNICF uit naam van haar leden eventuele verbintenissen is aangegaan tot beperking van de import of andere beperkingen in de zin van artikel 85 van het EEG-Verdrag ;

2. Overwegende dat de inspecteur na overhandiging van zijn verificatieopdracht de aandacht van de bestuurders van de Fédération heeft gevestigd op het bepaalde in de artikelen 14 en 15 van Verordening nr. 17 inzake de bevoegdheden van de Commissie op het gebied van verificaties en met name op het bepaalde in artikel 15, lid 1, dat is vermeld op de tekst van de opdracht en volgens hetwelk de Commissie bij beschikking aan ondernemingen of ondernemersverenigingen geldboeten kan opleggen wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid geen volledige inzage geven van de ter inzage gevraagde boeken en bescheiden van het bedrijf ;

dat de bestuurders van de Fédération, daartoe op behoorlijke wijze uitgenodigd, hebben verklaard de verificatie en alle verplichtingen welke daaruit voor de FNICF zouden kunnen voortvloeien te aanvaarden ;

3. Overwegende dat het personeelslid van de Commissie op 9 maart 1982 ter controle in de zin van artikel 14, lid 1, sub a), van Verordening nr. 17 heeft verzocht om

1. de correspondentie, notulen of interne nota's betreffende vergaderingen met andere beroepsassociaties in de schoenenindustrie van Frankrijk of bepaalde Lid-Staten van de Gemeenschap ;
2. de notulen of verslagen van de vergaderingen van de bestuursorganen van de Fédération, t.w. enerzijds Conseil Fédéral waarin de vertegenwoordigers van de regionale vakverenigingen en de gespecialiseerde groeperingen die lid van de Fédération zijn alsmede de vertegenwoordigers van de individuele aangesloten fabrikanten zitting hebben en anderzijds het Bureau du Conseil Fédéral, voorgezeten door een bestuur van drie personen ;

dat de overlegging van deze bescheiden is verzocht voor de periode tussen 1 januari 1981 en de dag van de verificatie ;

dat de bestuurders van de FNICF in antwoord op dit verzoek diverse dossiers betreffende de correspondenties en de verslagen van vergaderingen met de andere beroepsorganisaties in de schoenenindustrie hebben overgelegd, maar geen enkel document inzake de notulen of verslagen van vergaderingen van de Conseil Fédéral van de FNICF en het Bureau van deze Conseil Fédéral sinds 1 januari 1981 ;

dat de Délégué général van de FNICF voorts heeft verklaard dat de drie laatste vergaderingen van de Conseil Fédéral hadden plaatsgevonden in oktober 1981, december 1981 en op 24 februari 1982 en dat van deze vergaderingen verslagen waren gemaakt, bovendien bevestigend dat deze documenten reeds bestonden op het precieze tijdstip van de verificatie aan de zetel van de FNICF ;

4. Overwegende dat de Délégué général van de FNICF in een schriftelijke verklaring, geregistreerd bij

(1) PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

verslag van 10 maart 1982, heeft bevestigd „dat mondeling aan de federale instanties verslag is uitgebracht over de goodwill-overeenkomst van 25 november";

dat deze „goodwill-overeenkomst" van 25 november 1981 welke uitdrukkelijk door de Délégué général van de FNICF werd aangehaald, juist een van de wijzen van voorbereiding en de toepassing van de Franse maatregelen tot verbetering van de situatie in de schoeisel- en ledersector vormde welke in de tekst van de verificatieopdracht werden genoemd ;

dat de genoemde verificatie dus voornamelijk ten doel had, alle inlichtingen te verzamelen over deze overeenkomst voorzover zij specifieke voorschriften kan inhouden tot een uitbreiding van de verkopen van Franse schoenen op de binnenlandse markt die zou kunnen leiden tot een beperking van de import van deze produkten in Frankrijk ;

dat de inspecteurs voorts de aandacht van de FNICF hebben gevestigd op een document waarvan de Commissie had kennis genomen bij een vroegere verificatie bij een andere Franse beroepsorganisatie welker bestuurders bevestigden dat het werkelijk op de vergadering van 25 november 1981 die door de Délégué général van de FNICF was genoemd ter sprake was gebracht ;

dat dit niet-ondertekende document, zonder titel of hoofd, drie afdelingen A, B en C omvat betreffende de overeenkomsten welke de beroepsorganisaties van de distributie, de FNICF en de overheid moesten sluiten om de import te beperken volgens percentages van verhoging van de aankopen op de binnenlandse markt tussen 10 en 25 %, naar gelang van het geval ;

dat de juiste toedracht van het ter sprake brengen van dit document binnen de bestuursorganen van de FNICF, Conseil Fédéral en Directoire du Conseil Fédéral, en eventueel het voorbereiden ervan op voorafgaande vergaderingen van dezelfde lichamen, eventuele besluiten dienaangaande genomen, eventuele instructies aan de leden en de diverse tot de Fédération behorende instellingen een van de voornaamste zaken was die men bij de verificatie wenste op te helderen ;

5. Overwegende dat de inspecteurs op 10 maart 1982 bij proces-verbaal hun verzoek om overlegging van de volgende documenten hebben herhaald :

1. Correspondentie, interne nota's en verslagen van vergaderingen met verschillende andere beroepsorganisaties sinds 1 januari 1981 ;
2. Notulen of verslagen van vergaderingen van de Conseil Fédéral van de FNICF en het Bureau van deze Conseil Fédéral na 1 januari 1981 ;

dat het schriftelijk antwoord van de Délégué général van de FNICF, dat op hetzelfde proces-verbaal was geschreven, aangeeft dat de onder punt 1 genoemde documenten „aan de onderzoeker zijn overhandigd", maar dat „de onder punt 2 genoemde documenten vertrouwelijke documenten zijn die alle problemen van de Fédération behandelen en derhalve verre de opdracht van de onderzoeker te buiten gaan, en dat hij onder die omstandigheden de toestemming van het Bureau van de Fédération moet inwinnen alvorens deze bekend te maken" ;

dat de inspecteurs op het proces-verbaal onmiddellijk een vermelding hebben aangebracht dat „de FNICF geen volledige inzage had gegeven van de gevraagde boeken en bescheiden in de zin van artikel 15, lid 1 c) van Verordening nr. 17,

II

6. Overwegende dat de FNICF in haar schriftelijk antwoord van 14 mei 1982 op de mededeling van punten van bezwaar van de Commissie de volgende argumenten naar voren heeft gebracht :

1. Afwikkeling van het onderzoek : de FNICF erkent dat de inspecteur vanaf het begin van de verificatie haar aandacht heeft gevestigd op de voorschriften in de artikelen 14 en 15 van Verordening nr. 17 maar verwijt hem, haar formeel eerst na het onderhoud te hebben medegedeeld dat zij het recht had deze verificatie te weigeren ;
2. Werkdocument van de vergadering van 25 november 1981 : omdat het gaat om een eenvoudig werkdocument, heeft de FNICF dit niet bewaard ; bovendien zou de onderzoeker de overlegging ervan, gezien de herkomst, niet aan de Fédération hebben mogen vragen ;
3. Mededeling van de verslagen van de Conseil Fédéral van de FNICF : de Fédération meent dat het feit dat men terug wil gaan tot 1 januari 1981 nutteloos lijkt, dat de documenten vertrouwelijk zijn en allerlei vraagstukken behandelen die geen enkel verband houden met het doel van het onderzoek, dat het Bureau van de Fédération bovendien later een zelfde standpunt heeft ingenomen in de mening dat het ging om een overschrijding van bevoegdheid ;
4. Voorstel tot het houden van een hoorzitting overeenkomstig artikel 7 van Verordening nr. 99/63/EEG (1) : de FNICF meent dat zulk een hoorzitting haar in ieder geval alleen van nut zou zijn voorzover zij de mogelijkheid zou krijgen zich uit te spreken over de inhoud van de zaak en niet alleen over procedurele problemen, en acht het niet nodig te verzoeken gehoord te worden op een vergadering welke de Commissie speciaal met dit doel zou bijeenroepen ;

III

7. Overwegende dat de Commissie volgens artikel 14 van Verordening nr. 17 ter vervulling van de taken welke haar zijn opgedragen in artikel 89 van het EEG-Verdrag, alle noodzakelijke verificaties kan verrichten bij ondernemingen en dat de personeelsleden van de Commissie die in haar opdracht handelen beschikken over de bevoegdheden welke zijn beschreven in artikel 14, lid 1, van deze verordening,

(1) PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

waaronder die tot het controleren van de boeken en bescheiden van het bedrijf, het maken van afschriften of uittreksels van deze boeken en bescheiden en het betreden van alle lokaliteiten van de onderneming ;

dat de personeelsleden die door de Commissie met het uitvoeren van de verificaties zijn belast volgens artikel 14, lid 2, van dezelfde verordening hun bevoegdheden uitoefenen op vertoon van een schriftelijke opdracht waarin melding wordt gemaakt van voorwerp en doel der verificaties, alsmede van de sanctie waarin artikel 15, lid 1, sub c), van die verordening voorziet voor het niet volledig tonen van de ter inzage gevraagde boeken of bescheiden ;

dat de Commissie volgens artikel 15, lid 1, van Verordening nr. 17 bij beschikking aan ondernemingen geldboeten kan opleggen van ten minste honderd en ten hoogste vijfduizend rekeneenheden wanneer zij opzettelijk of uit onachtzaamheid bij een krachtens artikel 14 verrichte verificatie geen volledige inzage geven van de ter inzage gevraagde boeken en bescheiden van het bedrijf ;

dat de FNICF geenszins betwist dat de inspecteur aan het begin van het onderhoud haar aandacht heeft gevestigd op de inhoud van de artikelen 14 en 15 van Verordening nr. 17 en dat de Fédération zich bijgevolg bereid heeft verklaard, zich aan de verificatie en aan alle verplichtingen die daaruit krachtens deze verordeningsvoorschriften voortvloeien te onderwerpen ;

dat het argument als zou de FNICF eerst aan het eind van het onderhoud in kennis zijn gesteld van het recht om te weigeren een verificatie te dulden welke de Commissie niet bij beschikking volgens artikel 14, lid 3, heeft gelast derhalve in tegenspraak is met de erkenning door de bestuurders van deze Fédération dat hun aandacht tijdig op de beide artikelen 14 en 15 van deze verordening is gevestigd, terwijl deze bestuurders in de brief van 14 mei 1982 erkennen dat er voor hen geen enkele reden bestond om zulk een verificatie te weigeren ;

8. Overwegende dat het verzoek om overlegging van de notulen van de Conseil Fédéral en de andere bestuursinstanties van de FNICF in overeenstemming was met het voorwerp van de verificatieopdracht welke aan de inspecteurs was verstrekt ;

dat deze documenten boeken en bescheiden van het bedrijf vormen in de zin van artikel 14, lid 1, sub a), van Verordening nr. 17 ; dat niet is betwist dat deze documeten op het tijdstip van de verificatie aan de zetel van de Fédération aanwezig waren ;

dat het in geen enkel opzicht aan de ondernemingen of ondernemersverenigingen die aan de verificatie zijn onderworpen ter beoordeling staat of het verzoek om overlegging van de documenten gegrond is of de periode waarover deze worden opgevraagd van nut is, en dat de ondernemingen of ondernemersverenigingen alleen een beroep kunnen doen op het vertrouwelijk karakter van deze documenten in het kader van de voorschriften van artikel 20 van Verordening nr. 17 ;

dat het niet aan de bestuurders van ondernemingen of ondernemersverenigingen vrij staat om een keuze te maken tussen de documenten welke naar hun oordeel verband houden met het voorwerp van het onderzoek en die welke zij achten daarbuiten te vallen ; dat het namelijk, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (zie arrest HVJEG van 18 mei 1982 in zaak 155/79 AM & S Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen), aan de personeelsleden van de Commissie die in haar opdracht handelen, is om de boeken en andere bescheiden van het bedrijf die nodig zijn voor de vervulling van hun taak op te vragen en daaruit de documenten te kiezen waarvan zij in het kader dat door het onderwerp van de verificatie wordt afgebakend afschrift nemen ;

9. Overwegende dat de FNICF, door de inspecteurs van de Commissie bij een verificatie krachtens artikel 14 van Verordening nr. 17 een klaarblijkelijk onvolledige documentatie te presenteren, opzettelijk inbreuk heeft gemaakt op het bepaalde bij artikel 15, lid 1, sub c), van Verordening nr. 17 en dat zij terdege de omvang van de bevoegdheden van de Commissie bij verificaties besefte ;

dat aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 15, lid 1, derhalve is voldaan ;

10. Overwegende dat deze inbreuk waaraan de betrokken Fédération zich schuldig heeft gemaakt stellig van ernstige aard is omdat de niet overlegging van de verlangde documenten de taak van de Commissie om toe te zien op de naleving van de concurrentieregels van het Verdrag ernstig heeft bemoeilijkt en de FNICF bovendien in haar brief van 14 mei 1982 heeft doen weten dat het Bureau van de Fédération na de verificatie een identiek standpunt heeft ingenomen en zo het opzettelijk karakter van de inbreuk heeft geaccentueerd ;

dat derhalve een geldboete moet worden opgelegd waarin rekening wordt gehouden met de zwaarte van de door de FNICF gepleegde inbreuk,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De overlegging van onvolledige documentatie bij de verificatie op 9 en 10 maart 1982 door de Commissie krachtens artikel 14 van Verordening nr. 17, welke is geconstateerd ten laste van de Fédération Nationale de l'Industrie de la Chaussure de France, vormt een inbreuk op het bepaalde in artikel 15, lid 1, sub c), van deze verordening.

Artikel 2

De Commissie legt de Fédération Nationale de l'Industrie de la Chaussure de France een geldboete van vijfduizend rekeneenheden, d.i. drieëndertigduizend tweehonderdtweeënvijftig Franse francs, vijfentachtig centimes (33 252,85) op. Dit bedrag moet binnen drie maanden, te rekenen van de datum van kennisgeving van deze beschikking aan de betrokken Fédération,

worden gestort op de volgende rekening van de Commissie van de Europese Gemeenschappen : nr. 5 770 006 5 van de Banque société générale in Parijs.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Fédération Nationale de l'Industrie de la Chaussure de France (FNICF), 55 Avenue Kléber, 75784 Parijs.

Deze beschikking vormt overeenkomstig artikel 192 van het Verdrag executoriale titel.

Gedaan te Brussel, 27 oktober 1982.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESSEN

Lid van de Commissie